

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde utilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De Conscientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

esse boni, vel mali moraliter, quatenus subiacent imperio rationis, & voluntatis: & si sint secundum rationem moderati; boni erunt: mali verò, si sint præter moderationem rationis. Debet ergo quilibet coercere irrationalibus motus, & regulare, quantum potest, secundum rectam rationem. Vbi prudens Confessarius admoneat pœnitentem, quod si interdum experiatur vehementes, immò vehementissimos motus passionis; non desperet, nec statim putet se succubuisse: sed voluntate semper dissentiat, occasiones, & otium fugiat, Deum moret, pœnitentias aliquas adhibeat, &c. Nam, nisi voluntatis assensus accedat; non erunt peccata, sed materia meritorum.

DE CONSCIENTIA.

1 **C**onscientia, ut nunc accipitur, est iudicium practicum particolare, ordinatum ad operandum, quo quis iudicat, hanc, vel illam rem esse bonam, vel malam.

2 Dicitur conscientia recta, cū quis pru-

prudenter iudicat, operationem, quæ est bona, esse bonam, & quæ est mala, esse malam.

3 Erronea est, cùm iudicatur imprudenter id, quod bonum est, esse malum, & quod malum est, & peccatum, esse bonum, idque determinatè iudicatur.

4 Dubia est, cùm quis determinat nescit, an aliquid sit bonum, an malum, siue suspendendo iudicium ad utrumque, siue positiuè dubitando.

5 Probabilis est, cùm ex aliquibus rationibus non leuibus, siue ex Doctorum auctoritatibus, quis assentitur vni partii, non sine formidine oppositi.

6 Scrupulosa est, cùm quis, ex insufficientibus & leuibus indicijs, suspicatur aliquam rem bonam esse malam. Dicitur autem scrupulosus, qui frequenter patitur huiusmodi molestias, & perplexitates.

7 Operari aliquid, quod conscientia siue recta, siue erronea dictat esse peccatum; est peccatum: & quidem mortale, si conscientia dictat esse mortale, &c. quia qui ita agit, quantum est ex se, contemnit benè operari, eligendo quod putat esse malum.

8 Si

8 Si quis faciat rem malam, putans ex errore esse bonam; si ignorantia est invincibilis, non peccat. si autem vincibilis, & culpabilis; peccat, iuxta quantitatem rei: quia ignorantia culpabilis aequiparatur scientiae in ordine ad culpam.

9 Quando duæ opiniones contrariæ sunt ambæ probabiles, potest homo sequi magis tutam, etiam si sit minus probabilis: potest etiam sequi minus tutam, & minus probabilem: non tamen quando ex hoc sequeretur graue periculum salutis propriæ, aut alienæ: tunc enim debet sequi magis tutam. Sicut etiam probabilius est, Iudicem in exercenda iustitia debere sequi sententiam probabiliorem.

10 Si quis dubiter, an facere aliquid sit peccatum, certò ramen sciens, quod omissione illius non est peccatum: v.g. dubitet, an dicere talia verba sit peccatum, cum omittere illa non sit peccatum, tenetur omittere, nisi adhibito consilio, & ratione, prudenter iudicer, quod illa facere, vel dicere non sit peccatum.

11 Si quis æquè dubitet, an sit peccatum facere, ac omittere; adhibeat diligentiam,

gentiam, ut se determinet prudenter ad alteram partem: quod si res adhuc maneat dubia: eligat partem, quam iudicat meliorem: quod si neque possit; eligat, quam voluerit, sibi certò persuadens; quod ita faciens non peccat: tunc enim perinde est, ac si vtraque pars esset probabilis.

12 Si quis dubitet aliquid esse mortale, & cum tali dubio operetur, non deponendo conscientiani modis praeditis; peccat mortaliter: & si dubitet esse veniale, venialiter: si vero in genere dubitet esse peccatum, & non descendendo ad mortale, & veniale; probabilius est peccare venialiter: nisi forte virtualiter, & implicitè ille esset paratus ad peccandum, etiam si esset mortale.

13 Scrupulosus, iuxta consilium prudentis viri, quem debet habere rectorem suæ conscientiæ: non solum potest, sed debet operari contra conscientiam suam scrupulosam: cum enim haec procedat ex leuibus, & insufficientibus fundamentis, non est eius habenda ratio. Plura de his Vasquez 1.2. à q. 58. Azor. 20: l. 1. 2. à cap. 8. Fillius. 10. 2. tr. 21. c. 4.
DE